

Μήνυμα ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῶν Χριστουγέννων τοῦ Πατριάρχου Μόσχας καὶ Πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν κ.κ. Κυρίλλου

Μήνυμα ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῶν Χριστουγέννων

τοῦ Πατριάρχου Μόσχας καὶ Πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν κ.κ. Κυρίλλου

πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς, ποιμένες, διακόνους,

μονάζοντας καὶ πάντα τὰ πιστὰ τέκνα

τῆς Ῥωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας

Πεφιλημένοι ἐν Κυρίῳ ἀρχιερεῖς, πανέντιμοι πρεσβύτεροι καὶ διάκονοι, θεοφιλεῖς μοναχοὶ καὶ μονάζουσαι, ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαί μου ἀγαπητοί,

Ἐπὶ τῇ μεγάλῃ ἐορτῇ τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως προσφέρω πᾶσιν ὑμῖν τὰς ἐγκαρδίους μου εὐχὰς καὶ προσήσεις.

Κατ' αὐτὴν τὴν λαμπρὰν νύκτα πᾶσα ἡ κτίσις ἀγαλλιᾷ, ἄλλως τε ἐγγίζει ἢκει νῦν ὁ Κύριος, προσδοκία Ἐθνῶν, καὶ σωτηρία κόσμου (Κανὼν α', Ὡδὴ δ', Προεόρτιος τῶν Χριστουγέννων, Ἦχος πλ. β'). Τὴν ἔλευσιν τοῦ Σωτῆρος ἐπὶ πολλὰ ἔτη προσεδόκουν οἱ ἄνθρωποι, οἱ ἀπολέσαντες μετὰ τὴν ἐκδίωξιν ἐκ τοῦ Παραδείσου τὴν ἐπικοινωνίαν μετὰ τοῦ Δημιουργοῦ αὐτῶν, οἱ λησμονήσαντες πόσον χαροποιὸν εἶναι νὰ αἰσθάνηταί τις καθ' ἐκάστην τὴν παρουσίαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἀκούη λίαν ἐγγὺς τὴν φωνὴν Αὐτοῦ, ἔχη τὴν δυνατότητα ὅπως ἀπευθύνηται πρὸς Αὐτὸν καὶ αὐτίκα λαμβάνη τὴν ἀπόκρισιν, εἰδὼς τὸν ἑαυτὸν σου ἐν πλήρει ἀσφαλείᾳ, διότι ὁ Κύριος εἶναι ἐγγὺς σου.

Αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ αἶσθημα ἀσφαλείας, προστασίας καὶ ἡσυχίας λείπει πολὺ ἀπὸ ἡμᾶς σήμερον, ὅτε ἡ φονικὴ λοίμωξις εἰσάγει ἀκόμη μεταβολὰς εἰς τὴν ζωὴν μας, ἐνῶ εἶναι δύσκολον νὰ προγραμματίζωμεν καὶ σχεδιάζωμεν, ὅτε ἡ ἀνασφάλεια διὰ τὴν αὔριον ἡμέραν κρατεῖ συνεχῶς εἰς ἔντασιν καὶ προκαλεῖ ἀνησυχίαν. Καίτοι ἐν αὐταῖς ταῖς οὐχὶ εὐκόλοις περιστάσεσι, μετὰ ἰδιαιτέρας ὀξύτητος ἠσθόμεθα τὸ εὐθραυστον τῆς ἀνθρωπίνης υπάρξεως, συνειδητοποιήσαμεν ὅτι ὀφείλομεν νὰ ἐκτιμῶμεν ὡς μεγίστην δωρεὰν τοῦ Θεοῦ τὴν ἐκάστην νέαν ἡμέραν, ἀντελαβόμεθα πόσον μέγα βάρος καθίσταται ἡ ἐξηναγκασμένη ἀπομόνωσις καὶ πόσον σπουδαῖον εἶναι νὰ ἔχωμεν τὴν δυνατότητα τακτικῆς διὰ ζώσης κοινωνίας μετὰ τῶν συγγενῶν καὶ οἰκείων.

Ἀτενίζοντες τὸ κείμενον ἐν τῇ Φάτνῃ Βρέφος Χριστόν, τὴν Πανάχραντον Μητέρα Αὐτοῦ καὶ Ἰωσήφ τὸν Μνήστορα, ἀντιλαμβανόμεθα ὅτι μόνον ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τοὺς ἀνθρώπους εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐνδυναμώνη ἡμᾶς εἰς τὰς διαφόρους δοκιμασίας, ἔξω βάλλη τὸν φόβον ἀπὸ τῶν καρδιῶν ἡμῶν καὶ παράσχῃ δυνάμεις πρὸς ἀγαθοεργίαν.

Ἄλλως τε ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος εἰς μίαν ἐκ τῶν σπουδαιότερων στιγμῶν τῆς ζωῆς Αὐτῆς καὶ Αὐτὴ εὕρισκετο εἰς στενοχώρους περιστάσεις, ἐν ξένη πόλει, ἐν ἐρήμῳ τόπῳ, ἐν σπηλαίῳ τῶν κτηνῶν.

Ἐν τούτοις, ὡς *τερπνὸν παλάτιον* τὸ ταπεινὸν *Σπήλαιον*, Αὐτῇ *ἐδείκνυτο* (Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄, ἐν τῷ ἑσπερινῷ τῆς 24^{ης} Δεκεμβρίου), διότι ἡ ἀγάπη διὰ τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν ἐπλημμύρισε τὴν καρδίαν Αὐτῆς· ἡ ἀγάπη αὐτῇ μετεμόρφωνε τὰ πάντα περίξ Αὐτῆς καὶ ἡ Παρθένος δὲν παρετῆρει οὔτε δυσχερείας, ἀλλὰ οὔτε καὶ τὴν *ἐσχάτην πενίαν* τοῦ σπηλαίου. Ἡ εὐγνωμοσύνη πρὸς τὸν Δημιουργὸν καὶ ἡ στοργὴ πρὸς τὸ νεογέννητον Βρέφος ἐπέτρεπεν εἰς Αὐτὴν ὡς οὐδὲν νὰ ἠγῆται τὰς δυσκολίας καὶ βλέπη τὴν ἀγαθὴν Πρόνοιαν τοῦ Θεοῦ εἰς πάσας τὰς περιστάσεις, ἃς κατέπεμπεν Αὐτῇ ὁ Κύριος. Πόσον διαφέρει τοῦτο ἀπὸ τὴν ἡμετέραν ἀντίληψιν τῶν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δοκιμασιῶν, ὅταν λ.χ. εἰς καιρὸν τῆς ἀπομονώσεως ἀκόμη καὶ τὴν οἰκίαν αὐτῶν πολλοὶ ἀντεμετώπιζον ὡς φυλακὴν, πίπτοντες εἰς ἀκηδίαν καὶ βλέποντες τὰ πάντα ἐν χρώματι μέλανι.

Νοερῶς παριστάμενοι σήμερον τῇ Φάτνῃ τοῦ Σωτῆρος, παρὰ τῇ ὁποῖα πλησίον τοῦ Δημιουργοῦ εὐρίσκεται πᾶσα κτίσις – καὶ ἄνθρωποι, καὶ ζῶα, καὶ ἄγγελοι, *μύσται τῆς ἀπλῆς καὶ τρισηλίου αἴγλης* (Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων, Ὡδὴ η΄, Ἦχος πλ. α΄, Ὕμνος Δευτέρως), ἃς αἰσθανθῶμεν τοὺς ἑαυτοὺς μας περιβεβλημένους τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ καὶ ἠνωμένους περίξ τοῦ Χριστοῦ. Ἄς ρίψωμεν ἀπὸ τῆς ψυχῆς ἡμῶν τὰ δεσμὰ τοῦ φόβου καὶ τῆς ἐλλείψεως ἐμπιστοσύνης, ἀνησυχίας καὶ ἀπελπισίας, ἃς ἀκούσωμεν τὴν φωνὴν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, Ὅστις ἔρχεται ἐπὶ τῆς ἀμαρτωλοῦ γῆς καὶ καλεῖ εἰς Ἐαυτὸν *πάντας τοὺς κοπιῶντας καὶ πεφορτισμένους*, ὑπισχνούμενος αὐτοῖς *τὴν ἀνάπαυσιν* (Ματθ. 11, 28). Ἐρχεται καὶ διδάσκει ἡμᾶς ἵνα ζήσωμεν οὕτως, ὥστε ἡ ἀπολεσθεῖσα μακαριότης τοῦ Παραδείσου γίνῃ αὐθις πραγματικότης ἢ ἔτι πλείονα, ὥστε ὁ ἄνθρωπος δυνηθῇ ἵνα ἐνοῦται ἀκαταλήπτως καὶ μυστηριακῶς μετὰ τοῦ Κυρίου.

Ὁ γεννηθεὶς ἐπὶ τῆς γῆς Βασιλεὺς τῶν Οὐρανῶν (στιχηρὰ τῆς ἐορτῆς) ἔπραξεν ἤδη τὸ πᾶν διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν. Μᾶς μένει μόνον ἵνα δεχθῶμεν τὴν ἀγάπην Αὐτοῦ καὶ ἀνταποκριθῶμεν εἰς αὐτὴν διὰ τῶν πράξεων ἡμῶν, δηλονότι διὰ τῆς ζωῆς κατὰ τὰς ἐντολὰς καὶ τῶν ἔργων τοῦ ἑλέους, διὰ τῆς ἰσχυρᾶς πίστεως καὶ τῆς ἐπιθυμίας ἵνα ὦμεν μετὰ τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς προθυμίας οὐχὶ μόνον νὰ δεχώμεθα ἐκ τῶν Πατρικῶν χειρῶν Αὐτοῦ πλουσίους οἰκτιρμούς, ἀλλὰ καὶ μετὰ στερρᾶς ἐλπίδος καὶ ἐμπιστοσύνης εἰς Αὐτὸν νὰ ὑπερκεράσωμεν αὐτὰς ἢ ἄλλας δυσκολίας.

Ἀγαπητοί μου, ἔτι καὶ ἔτι συγχαίρω ὑμῖν ἐπὶ τῇ Γεννήσει τοῦ Χριστοῦ. «*Οὐδεὶς εἶναι ἀφωρισμένος τῆς κοινωνίας αὐτῆς τῆς ἀγαλλιάσεως*, ἐπιβεβαιοῖ ὁ ἅγιος Λέων ὁ Μέγας, *ἄλλως τε ἡ ἀφορμὴ τῆς χαρᾶς εἶναι κοινὴ διὰ πάντας. Εἴθε νὰ χορεύσῃ ὁ ἅγιος, διότι ἐγγίζει τῇ δόξῃ. Εἴθε νὰ χαίρῃ ὁ ἀμαρτωλὸς, διότι συγχώρησις δίδεται εἰς αὐτόν*» (Λόγος Α΄ εἰς τὴν Γέννησιν τοῦ Χριστοῦ). Ὁ Κύριος ἃς πέμψη πᾶσιν ὑμῖν ψυχικὴν καὶ σωματικὴν ὑγείαν, ἀνεξάντλητον χαρὰν καὶ εὐθυμίαν, ἐνδυναμώνῃ εἰς τὰ τελούμενα ὑφ' ὑμῶν ἔργα καὶ τὴν περαιτέρω πορείαν εἰς τὸν στίβον τῆς σωτηρίας. Ἀμήν.

ὁ Μόσχας καὶ Πασῶν τῶν Ῥωσιῶν

Κύριλλος

Έν Μόσχα,

Χριστούγεννα 2021-2022

Το Μήνυμα είναι διαθέσιμο στις ακόλουθες γλώσσες

Αγγλικά

Αζερικά

Αρμενικά

Απλοποιημένα Κινεζικά

Γαλλικά

Γερμανικά

Εσθονικά

Ιταλικά

Καζακικά

Κιργιζικά

Κορεατικά

Λετονικά

Λιθουανικά

Λευκορωσικά

Ουζμπεκικά

Ουκρανικά

Παραδοσιακά Κινεζικά

Ρουμανικά

Ρωσικά

Τατζικικά

Τουρκμενικά